

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ

Μελέτη ἐπὶ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ποιήσεως ὑπὸ Σ. Ρ. Τζανότῃ — Ἰππόλυτος καὶ Δηνέρα ὑπὸ Α. Dumas. — Ἡ ἐν Κοθωνίαις Ἑλληνικὴ Σχολὴ καὶ Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος ὑπὸ Ἐλευθερίου Θωμᾶ. — Μία ἀνάμνησις (διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τέλους) ὑπὸ Κ. Δ. Τ. — Βιβλιογραφία ὑπὸ Π. Χιώτου. — Λύσεις προβλήματος.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ»

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

1876

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΡΥΦΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ3.41.Φ5.000 ₺

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΕΤΟΣ Β.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1876

ΦΥΛ. Η.

ΜΕΛΕΤΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΠΟΙΗΣΕΩΣ.

Ότε τὸ γόνιμον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔδαφος ἐθερμάνετο ὑπὸ τῆς ζωογόνου καὶ λεπτῆς τῆς ἐλευθερίας ἀκτίνος, ἀνέδιδεν ἄνθη, δεικνύοντα τὸ μέγεθος τῆς μεγαλοφυΐας καὶ τὸ εὐαίσθητον τῆς καρδίας καὶ ἐπιμαρτυροῦντα τὴν πλήρη ζωῆς ποίησιν, τὴν ποίησιν ἐκείνην τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας πηγάζουσαν καὶ τὴν εἰς δάκρυα κινουσαν τὸν ἀναγινώσκοντα, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶ τὸ μόνον βρόχμετρον, ἢ μόνη ζῶσα καὶ βεβαία ἀπόδειξις τῆς ἀληθοῦς ποιήσεως· διότι εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι, ὅπως συγκινήσῃ τις, δέον νὰ συγκινήται, ὅπως θερμάνῃ, δέον νὰ ᾗ ζωνόρως. Ότε ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες, οἱ πάλαι ἀδάμαστοι πρόμαχοι τῆς ἰδίας ἐλευθερίας καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ κατὰ τοῦ Ξέρξου καὶ κατὰ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου μετ' ἀπαραιμίλλου ἀνδρίας πολεμήσαντες, ἠναγκάσθησαν νὰ φέρωσιν ἀγογγύστως τὸν ζυγὸν τῆς Ρώμης, ἐλησμόνησαν μὲν, ὡς ἱστορικοὶ τινες διατείνονται, καὶ αὐτῆς τῆς ἀνεξαρτησίας τὴν στέρνησιν, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἐπαρχμυθοῦντο βλέποντες τὰς μὲν πόλεις αὐτῶν, διαταγῇ τῶν κατὰ καιροὺς αὐτοκρατόρων, κοσμουμένας διὰ μεγαλοπρεπῶν μνημείων, τοὺς δὲ φιλοσόφους καὶ συγγραφεῖς ἐλευθέραν ἔχοντας τὴν εἰσοδὸν ἐν ταῖς ἀύλας αὐτῶν καὶ εἰς ἄκρον ὑπ' αὐτῶν τιμωμένους καὶ τοὺς νικητὰς θεραπεύοντας τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ γράμματα καὶ θαυμάζοντας τὴν καλλιτεχνίαν τῆς Ἑλλάδος, μεγάλως ὑπερτεροῦσαν, ὡς αὐτοὶ οὗτοι ὡμολόγουν, ἐκείνης τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Τούτου δ' ἕνεκα οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοσοῦτον ἐνήθρυνοντο τότε καλούμενοι Ρωμαῖοι, ὥστε παρ' ὀλίγον συνεγωνεύοντο οἱ δύο λαοὶ τοῦ Ρωμικίου ὁμοῦ κράτους διαιρεθέντος εἰς δύο, ἅτε κατασταθέντος ἀπεράντου καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ δυναμένου νὰ κυβερνᾶται ὑπ' ἐνός, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ὑπερσχυρῶς, μετὰ δὲ καὶ τὰς ἀσχυρῶν τῶν

προσπαθειῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατόρων, ὅπως τηρήσωσι τὴν τε γλῶσσαν καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ρώμης, καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κράτος ἐγένετο, πλὴν τοῦ ὀνόματος, ἑλληνικόν. Καὶ τότε, διαδοθέντος τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀνεφάνησαν ὁ εὐγλωττος ἅγιος Βασίλειος, ὁ ἅγιος διάδοχος τοῦ Δημοσθένους, ὁ ἅγιος Γρηγόριος, Παῦλος ὁ Σιλεντιάριος καὶ ὁ Ἀγαθίας, οἱ ἀναγεννήσαντές τινες τῶν Ἑλληνίδων μουσῶν, καὶ ὁ Εὐστάθιος καὶ ὁ Φώτιος, οἱ ἄμεσοι διάδοχοι τῶν σοφῶν τῆς Ἀλεξανδρείας γραμματικῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θρησκευτικῆς τῶν ἰδεῶν τάσεως, ἐπελάθοντο κάπως τῆς ὀπλιστικῆς καὶ τῶν τεχνῶν, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἀληθές ἐστίν ὅτι οὐδέποτε ἐγένοντο ἐπιλήσμονες τῆς ἀνδρίας καὶ τῆς καθόλου αἰσθήσεως τοῦ καλοῦ. Ό,τι ὁμοῦ δὲν κατώρθωσεν ἢ φραγκικὴ κυριαρχία, κατώρθωσεν ἐπὶ τινὰς αἰῶνας ἢ Τουρκικὴ δουλεία· ἥτις, τὰ πάντα καταμαράνασα, ἐπέτυχεν πρὸς μικρὸν νὰ ἰνδιώξῃ τῆς Ἑλλάδος τὰς ἰθαγενεῖς αὐτῆ Μούσας. Οὐ πολὺ δ' ὕστερον ὁμοῦ, τῆς πρώτης ὀρμῆς κοπασάσης, ἢ μαρναθεῖσα φιλολογία ἤρχισε πάλιν νὰ ἀναβλαστάνῃ, καὶ δὴ συνέστη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ σχολεῖο, οὗτινος καθηγητῆς ὑπῆρξεν ὁ σοφὸς Ζυγομαλάς, καὶ ἐνθα ἡ Ἑλληνὶς νεολαία ἐξεπαιδεύετο εἰς τε τὴν θρησκείαν καὶ ἀρχαίαν γλῶσσαν, ἥτις ὀλονὲν ἐξέλιπε.

Τὸ κειμηλὸς καὶ βεβαρημένον τοῦ ἱστορικοῦ βλέμμα, ἀφοῦ διατρέξει τοσοῦτους αἰῶνας βαρβαρότητος καὶ δουλείας, σταματᾷ, ὡς ἐπ' ὁράσεων ἐν ἐρήμῳ, ἐπὶ διαφόρων ἑλληνικῶν πόλεων, ἐν αἷς δύναται νὰ παρατηρήσῃ ζωηρότητα τινὰ πνεύματος, ὅπως ἰδίαν τῇ ἑλληνικῇ φυλῇ, καὶ μάλιστα ἐν Κρήτῃ, ἐν ᾗ, καίπερ ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν σημαίαν τῆς ἐνετικῆς πολιτείας εἰσέτι διατελούσῃ, ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε μεταδοθῆ ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκμάζων Ἰταλικὸς πολιτισμὸς, ὥστε πολλὰ οἰκογένεια Ἑλλήνων καὶ Ἑνετῶν ἀνεμίγνοντο ἢ συνέχον τὰ ὀνόματά των καὶ πολλοὶ πλούσιοι Κρητῆς ἀπέστελλον τὰ τέκνα αὐτῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

εσυλλαβίζαμεν τὴν φυλλάδα «Σταυροβοήθει» καὶ διηρχόμεθα κουτσαναγινώσκοντες Ὀκτώηχον καὶ Ψαλτήριον.

Τί δὲ συνέβαινε ἐκ τούτου; Ἀφοῦ ἐκοπιάζον ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν παρήτουν τὸ σχολεῖον, ἀνίκανοι ἔτι πρὸς ἐλευθέρην ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, ἄλιγιστοι δὲ ἐξησκούντο εἰς ἀνάγνωσιν καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ γραμματισμένοι καὶ πολυμαθεῖς οἱ ἀρμόμενοι τὰς πολυμαθεῖς οἱ ἀρμόμενος τὰς γνώσεις, καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν ἐκ βιβλίων γεγραμμένων εἰς τὴν ἀπλῆν καθομιλουμένην γλῶσσαν ἤτοι τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου, τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὴν Ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀποθήκην τῶν παιδῶν.

Καὶ διὰ τὸ τοῦτο; διότι τὰ τιθέμενα πρὸς ἀνάγνωσιν διδασκτικὰ ἢ ὀκτώηχος καὶ τὸ ψαλτήριον ἦσαν γεγραμμένα, ὡς ἔπρεπε, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, μεθόδως ἐνοουμένην ὑπὸ τῶν παιδῶν καὶ τοῦ κοινού, καὶ δυσκόλως ἀναγινωσκομένην διὰ τὴν ἀμεθοδίαν τοῦ συλλαβισμοῦ καὶ τὸ δυσνόητον τῶν λέξεων, τὰ δὲ πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ χρήσιμον διατριβὴν ἦσαν εἰς τὸ ἀπλοῦν ἰδίωμα τοῦ λαοῦ, ὧν λέξεις καὶ φράσεις συνεθεσμένοι ἐν τῷ στόματι γονέων, παιδῶν καὶ λαοῦ ἀμέσως ἐνοουήσαντες καὶ εὐκόλως ἀνεγινώσκοντο, καὶ ἐνεθυμίζετο ἡ ἐπωφελὴς γνώσις τοῦ περιεχομένου. Κατὰ τὴν δὲ διαφέρειν αἰνῶν χρόμμεναι ἀρχαῖαι ἑλληνικαὶ λέξεις καὶ συντάξεις; εἰς τὰ διδασκτικὰ βιβλία, τῶν ἐν τοῖς ὀκτώηχου καὶ ψαλτηρίου, ἐνῶ τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ὕφος εἰς μὲν ἐκεῖνα τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθαρεύεται, εἰς δὲ ταῦτα τὰ διδασκτικὰ σολοικίζεταί, παραμορφοῦται ὁ καθαρὸς ἑλληνισμὸς διὰ τῶν νεοφανῶν λέξεων καὶ τρόπων τῆς ἀπλοῦς ἑλληνικῆς, ἰδοὺ ἢ ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης ἐναργεστάτη ἀπόδειξις τῶν νῦν ἀκαταλλήλων βιβλίων διδασκτικῶν εἰς τοὺς παιδῶν διὰ τὴν λογιωτατεύουσαν γλῶσσαν πρὸς ἀνάγνωσιν, καὶ τὴν εὐληπτοῦ ἔννοιαν καὶ ἀπόκτησιν γνώσεων.

Ἀντὶ δὲ ἡ διδασκτικὴ μέθοδος νὰ συμβαδίζῃ πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν, κατὰ προσοδύουσαν ἡλικίαν τοῦ παιδῶν, ὡς καὶ μετὰ τὴν ἀπλῆν γλῶσσαν οὐ μόνον νὰ διδάσκηται καὶ προσκτεῖται καὶ πολλαπλασιάζῃ τὰς γνώσεις, ἀλλὰ καὶ συνηθίζον εἰς τοὺς δοκιμωτέρους τύπους τῆς γραμματικῆς καὶ τὰς καθαρωτέρας λέξεις καὶ φράσεις τῆς καθομιλουμένης νεοἑλληνικῆς; τὸ παιδίον νὰ ὀδύγηται εἰς ὁμιλίαν καὶ ἔκφρασιν τῶν ἐνοιῶν καὶ νὰ γράφῃ τὰ διανοήματά του. Ὅλοι οἱ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι ἐν τῷ συνδιδασκτικῷ τμήματι τῶν δημοτικῶν τί διδάσκουσι τὰ ὀριμώτερα παιδία εἰς ἡλικίαν καὶ τὰ ἔχοντα χρειαίαν ὑψηλοτέρης διδασκαλίας; Ἀμέσως βιάλλουσι αὐτὰ νὰ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἀρχαῖα κείμενα ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ νὰ ὀδύγηται εἰς τύπους, σχηματισμοὺς καὶ συντάξεις ἀρχαίας γραμματικῆς; Μετὰ δὲ ἐν ἔτος ἢ δύο τὸ πολὺ ἀπολύονται ὡς τελειόφοιτα δημοτικῶν σχολείων. Καὶ τοῦτο μοὶ ἐποίησεν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, πολλάκις ὧν μέλος ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δημοτικῶν σχολείων ἀρρέων καὶ θηλέων παρασταθεῖς, καὶ τὸ ματαιόσχολον

καὶ ἀνωφελὲς τοιαύτης διδασκαλίας διακρίνας. Διότι ὁποῖον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀτόπου τούτου; Οἱ μὲν ἀπολυόμενοι παῖδες, ὅσοι μὲν αὐτῶν ἐπιδίδιεντο εἰς τέχνας καὶ ἀγροτικά ἐπιτηδεύματα, μόνον ὠφελήθησαν εὐκόλον ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔννοιαν ἢ ἰδέαν αὐτῶν δύνανται νὰ παραστήσωσιν εἰς καλλιεργημένην λαλίαν, οὔτε κἀν μίαν ἐπιστολήν δύνανται νὰ γράψωσι. Ὅσον δὲ οἱ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀμέσως μεταβαλόντες, ἐπαναλαμβάνουσιν εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἐπὶ ἐν ἔτος τὸ αὐτὸ μέρος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γραμματικῆς; καὶ τὸ τεχνολογικόν, καὶ ἐξήγησιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κειμένου ἀρχαίας συγγραφῆς. Ἀτέλεια λοιπὸν σπουδῆς ἡμιμάθεια καὶ ματαιόσχολία εἰς τοὺς πρώτους, χρονοτριβὴ ἀνωφελὴς εἰς τοὺς δευτέρους. Ἐνῶ, ἐὰν ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς περιορίζετο εἰς μόνον τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἀ. τάξεως, ἢ δὲ τῆς νεωτέρας ἐπεκτείνετο εἰς τὰ δημοτικὰ ἐπὶ δύο ἔτη κατὰ τὸ συνδιδασκτικὸν τμήμα, καὶ ἐγυμνάζοντο οἱ μαθηταὶ τυπικὸν καὶ ὀρθογραφικὸν καθαρεύον τῆς ἀπλῆς γλώσσης ὅπως ἐκφράζωσι καὶ γράφωσι τὰς ἰδέας τῶν εἰς διάφορα θέματα διδόμενα παρὰ τοῦ διδασκάλου, βεβαίως ἢ ἀτέλεια ἤλθεν ἐκλείψει καὶ ἡ χρονοτριβὴ θὰ ἐμποδίζετο.

Τὰς ἐκλείψεις τῶν δημοτικῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἡμῶν θέλων ὁ φιλόπατρις συγγραφεὺς Π. Βεργωτῆς νὰ ἐνδείξῃ καὶ τὰ προσδόντα εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ μικροῦ πολίτου, ὅπως ἡλικιωμένος κατασταθῇ μέγας, νὰ ὑπαγορεύσῃ, καὶ τὰς θεραπείας νὰ προσθέσῃ, προτείνει ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τοῦ πονήματός του, ὃ ὡς συμπέρασμα τῶν μελετῶν του, ἐκθέτει

α. Τὴν σύστασιν διδασκαλοσυχολῶν. β.) Τὴν εἰσαγωγὴν τῆς παρατακτικῆς μεθόδου. γ.) Τὴν εἰσαγωγὴν τῆς συνθέσεως ἢ ἐκθέσεως ἰδεῶν. δ.) Τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὀμιλουμένης γλώσσης καὶ τὴν σύνταξιν εὐμεθόδων βιβλίων. στ.) τὸ νὰ γείνη ἀντικείμενον μερίμνης ἡ διάπλασις τῆς καρδίας καὶ νὰ εἰσαχθῇ ἡ πολιτικὴ κατήχησις μᾶλλον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ χρεῖα τοῦ πολίτου, καὶ ὄχι τόσον εἰς τὰ δικαιώματα, καὶ ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία. ζ.) Νὰ θεωρηθῇ τὸ ὄρατον ὡς διαπλαστικὸν στοιχεῖον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς μουσικῆς. η.) Νὰ εἰσαχθῇ ἡ γυμναστικὴ καὶ θ.) Νὰ ἀπονέμονται βραβεῖα εἰς τοὺς μικροὺς μαθητάς.

Ἰδοὺ τὸ ἀξιόλογον σύγγραμμα τοῦ Κεφαλλῆνος Π. Βεργωτῆ, ὁ μικρὸς πολίτης. Τοῦτο διὰ νὰ ἀνάπτυχθῇ καὶ διακριθῶσιν αἱ ὠφέλειαι αὐτοῦ καὶ σπουδαῖαι χρήσεις πρὸς τὴν ἑλληνικὴν νεολογίαν, ἀπαιτεῖται ἄμεσος ἐκτέλεσις παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νοουητομένων.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Ζ'. ΦΥΛ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ κατοικεῖ 1 πατὴρ καὶ 1 μήτηρ ἔχον 4 υἱὸν καὶ 4 θυγατέρας, ὧν ἡ 1 χήρα, ἔχουσα καὶ 1 θυγατέρα. Οἱ υἱοὶ-νηπρωθεῖς, ἔστω 4 υἱοὶ καὶ 1 θυγατέρα, ἦτοι ἐν συνόλῳ ἄτομα 14, ἅτινα διὰ τῆς μεταξύ ὄλων αὐτῶν συγγενείας, γίνονται 51.

Τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρου προβλήματος ἀπίστευον ἡμῶν Ἰ. Α. Σπολιανῆς 1. Προβλῆμα, ὅτις ἔλαβεν ὡς δῶρον τὸ δράμα, «Ἐρωὶ καὶ Θάνατος».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

- Η ΚΟΡΙΝΝΑ** ανταλλάσσεται με πᾶν περιοδικὸν καὶ πᾶσαν ἡμερίδα, προσέτι δὲ ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον, εὐτινος ἀντίτυπον ἢ θελε σταλῆ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.
- ΟΙ** προμηθεύοντες ὀκτὼ συνδρομητὰς, προπληρώνοντας τὴν συνδρομὴν των, λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.
- ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ** ἄρχονται τὴν 1-ην Μαρτίου καὶ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι.
- ΠΑΣΑ** ἀφορῶσα τὸ περιοδικὸν ἐπιστολὴ, μὴ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν, εἶναι ἀπαράδεκτος
- ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ** περιέχουσαι χρήματα πρέπει ν' ἀποστέλλωνται ἐπὶ συστάσει καὶ νὰ ἐπιγράφωνται οὕτω «Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ περιοδικοῦ ΚΟΡΙΝΝΑ».
- ΟΙ** ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγγράφως τὴν διεύθυνσιν, ἵνα γνωρίζῃ τοῦ πρέπει νὰ πέμπῃ τὰ φυλλάδια ἄλλως ἢ διεύθυνσις θεωρεῖται ἀνεύθυνος.
- ΕΝ** τῷ ἐξωφύλλῳ καταχωρίζονται παντὸς εἶδους εἰδοποιήσεις. Ἰδιαιτέραι συμφωνίαι ἐν τῷ τυπογραφίῳ ἢ ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Προπληρωτέας

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ... δραχ. 6 | ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ... δραχ. 8 | ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ... φράγκ. 8

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ: παρὰ τῷ ἐκδότη κ. Χρήστῳ Σ. Χιώτῃ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΚΟΡΙΝΝΗΣ, κειμένῳ ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἢ ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ, παρὰ τῆ ὁδῷ Ὀδηγητρίας.

Η ΚΥΡΙΑ Ἀδριαντίνη Σοκολίκη, μοδίστα, εἰδοποιεῖ τὰς φιλοκάλους κυρίας τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅτι ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς, κειμένῳ παρὰ τὴν ὁδὸν Ὀδηγητρίας, εὐρίσκονται παντοειδῆ τοῦ τελευταίου συρμοῦ σχέδια ΠΛΑΩΝ, ἔτι δὲ ΑΝΘΩ, ΠΤΕΡΑ καὶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ (guarnimenti) παντὸς χρώματος. Ταῦτα πάντα ἐκίμισεν κατ' αὐτὰς ἐξ Εὐρώπης. Προσέτι εἰδοποιεῖ αὐτὰς ὅτι πωλοῦνται ἐπὶ μετριωτάτῃ τιμῇ ΠΛΑΟΙ ἔτοιμοι διὰ κυρίας καὶ παιδία.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Σπυρίδων Νικολόζης ἐκίμισεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κειμένῳ ἐν τῇ Πλατείᾳ τοῦ Ποιητοῦ ΠΛΑΟΥΣ τοῦ τελευταίου συρμοῦ. Αἱ τιμαὶ αὐτῶν εἰσὶ μετριωτάται.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Παῦλος Εὐαγγελιστὴς Λούττας ἐπρομηθεύθη νέα μίγματα πρὸς ἔμφραξιν τῶν ὀδόντων. Ἐγγυᾶται δὲ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἐπὶ ἡ ἔτη. Τὴν ἐκτίμησιν ἐμπούξως φράγκα 8. Πρὸς αὐτὸν ἐκίμισεν καὶ διάφορα νέα φάρμακα πρὸς καθάρισμὸν καὶ ἐνδυνάμωσιν τῶν ὀδόντων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ